

היכון, רויץ:

„מייצרת את הסרט חברת ר.נ. ו... בת של רפאל נוסבאום... סרט קולטור פילם כזה... עלילתי. הוא עוד לא יצא. השקעות קלמן, מניו יורק: 40 אלף דולאר. היא מיופתי הכוח שלו. הכסף הזה, מממן את הסרט בישראל.

„סרט ר.נ. הצליחה למסור מרא... הסרט לשני מפיצים. דוד גולדברג אמריקה, לארצות דוברות ספרדית אירופים, חברה רשומה בגרמני על כך, קראה חברת מג.מ. את

והודיעה שהיא מוכנה להפיץ את הסרט במידה שהביצו על הדעת.

הסרט מוסרט באיסטמן קולור מסוג חדש שעוד במזרח התיכון. רגישותו כפולה. בגלל זה החברה אמר ערבה לתוצאות אך ורק אם המומחים שלה יהיו במקום חים הם גתה, כן, גתה חייסרדט. גם המאפר, בגלל הב רוכות באיפור מיוחד לצבעי איסטמן קולור. ר.נ. הר נציג אמני וטכנאי הסרט בישראל ושאל אותו על מקומיים. רק בעלימקצוע שאינם בארץ הוזמנו. נקו שמהלור, או שמואל אור, מכעקע בגרונו. יש לו טו היא יפה מדי. למאפר, זאת אומרת. כלומר, קשה לה אופי בפרצוף. מובן?

„איך, אני שואלת שאלה נורא פקחית, אתה יכול על נשים יפות, אחרי שאתה יודע את כל הסודות שלה ליות? והמיסתורין, מה היה עליה?”

והרי הוא בעצמו נראה כמו כוכב קולנוע. הא... מולו? לא, וטעמו עמו: „אם אהיה שחקן קטן, לא מספיק כסף. אם אהיה כוכב גדול — לא יהיה לי מסנ עולים לאחד מאגפי בית-החולים, שם מסריטים. במנ שני ורקורים ענקיים, מצלמה, כל מיני אנשים מתרוצצ צעיר בעל הבעה כעוסה תופס בשרחלו של איש יחס של הסרט? „שמע, שמי לא נוסבום ותפסיק לסרט תמיד. „לא? אז מה שמך? „נוסבאום.”

מה אתם יודעים! ר.נ. בכבודו ובעצמו. והנה אברהם רונאי, שחקן התאל בחלוק רופא עם ס איפור והבעה נורא חשובה. „למה לא באת אתמול, לי סצנה יותר טובה?” הוא חושב שאני חושבת שהוא ושם — אי אפשר לטעות: נתן כוגן, גם היא ברוטוס. הוא משחק קצין משטרה ויש לו כו כב אחד והוא נורא גברי ומקסים והכל. המומי חים מכונים את האורות והצלם עושה דברים למסרטה. דליה יושבת בפווה המתאימה על ספ סל ומתרכזת. לפתע היא שו אלת את נערת התסריט: „עכ”

הנורי אוגראף

הנריק נימן עלה לפני שנתיים ארצה, שימש ככוריאור גרף של האופרה בווראצלב, מתפעל מכשרונה של דליה.

רפאל נוסבאום בן 28, שהוא גם התסריטאי והמפיק של הסרט שלא אושר כסרט ישראלי.

הבמאי

ה סרט „חולות לוחטים” התחיל את הקריירה שלו ברגל שמאל. התעדה לעיבוד הסרט הישראלי החליטה לא לעודד אותו, ואפילו לייאש אותו. הנוער הישראלי מוצג בו, לדבריה, באור שלילי בהחלט ומה יאמרו הגויים? רפאל נוסבאום, הבמאי מפיקתסריטאי של סרט זה הכריז שילחם עד הסוף המר, ובינתיים הוא הולך לפי המוטו האמריקאי שההצגה חייבת להימשך. אחת המערכות של ההצגה התרחשה בחדר קטן, בקומה החמישית של בית-החולים לחולי שחפת בכפר סבא. פשוט אינני יכולה להתגבר על הפיתוי לכתוב כעין הקדמה להצגה, באותיות דקות המציינות את מקום העלילה והנפשות הפועלות בה. אני מוכרחה לעשות זאת ולו רק כדי לשחרר את כל השאיפות המדוכאות שלי.

חדר קטן בבית-החולים. מצד ימין שולחן עם כל מיני מכשירי איפור. על השולחן, נסמן לקיר, ראי משופשף, מתוכו נשקפת נערה לבושה מדי אחות, כשהיא יושבת על סטא, ראשה שמוט לאחור ועיניה עזובות. גוחן עליה צעיר יפהתואר כבן 30, מטייל במחולו בסביבות עיניה. בצד שמאל, מיסית מרגז גבוהה, על המיטה ללא סדין שרועה בעצמתיים נערה ארוכה, שחורת שיער ועינין, מחכה לתורה. זוהי דליה לויץ בוק, כוכבת הסרט. השעה היא שתיים בצהריים. החדר מתמלא אנשים. טוב, נעזוב את הנימה הדרמטורגית. האחות קמה מן הכסא, אחרי שעברה עריכה יסודית על פניה. את מקומה על כסא האיפור תופס צעיר גבהקומה וממושקף. מבט שני וידא לי שזהו יצחק לבני, עורך במחנה נח"ל. כאן היה כמובן, המקום לשאול: מה אתה עושה

דליה לוינבוק, התגלית החדשה של הבד הישראלי בריפוד חשוני